

Shakespeare CLV. szonettje

[ShakespeareLátó - 2014. április]

Kimerült utas, esem édes ágyba –
Árvultan sírok kivert voltomon:
Szerelmem szép varázsát ki ne vágja
Vigasz, ki mellett a gyöngy szürke lom.
Nézz tükördbe, mondd az arcnak, melyet látsz:
Míg élek, biztos birtokom maradsz.
Renyhe Múzsza, hogy pótlod a mulasztást,
Ha rejtve őt tőlem, magamra hagysz?
Tükröm hiába mondja, hogy öregszem,
Ki féltében elrontja szerepét –
Kimerült utas, veled töltekezem:
Boldog szépséged mindennel felér.
Vágyammal nem lesz versenyezni ló!
Jó ma szerelmem, holnap újra jó.

A szonett kezdősora Shakespeare 27. szonettjének első sora, a többi tizenhárom sorból tizenegy a Shakespeare-é (sorrendben a 29., 63., 48., 3., 92., 101., 22., 23., 52., 51., 105. szonettek közül, Szabó Lőrinc fordításában), és két sor valamint a poeticus inventio a Nagy Attiláé.

Kategória: ShakespeareLátó

Denumire autor: Nagy Attila

Látó Szépirodalmi Folyóirat